Analize și opinii

Dan Diaconu: Front update

Acum 17 minute 9 Vizualizari 9 Timp de citire

N-am mai atacat de mult subiectul crizei din Ucraina deoarece Rusia a adoptat o strategie cu care efectiv nu sunt de acord. Posibil să existe justificări pentru orbita pe care s-a înscris, dar eu unul nu-mi dau seama ce te-ar putea determina să o iei pe o asemenea cale.

La momentul atacului ucrainean asupra Kursk-ului, am înțeles ceea ce mulți au refuzat să înțeleagă, anume că rușii au acceptat crearea acelui buzunar în teritoriul lor deoarece acolo aveau posibilitatea să țină captivă o bună parte a forțelor de elită ale Ucrainei. Însă nu trebuie să fim copii. E absolut naiv să crezi că rușii nu s-au prins că trupele și echipamentele care se strâng la granița lor sunt menite a le ataca teritoriul. De asemenea, e absolut naiv să nu faci absolut nimic atunci când armate străine se apropie de granița ta. Rușii nu doar că n-au făcut nimic, dar au mai și tras militari de-acolo trimițându-i ziua-n amiaza mare în Harkov. Nu e ciudat? Ca să nu mai vorbim că e absolut aberant ca spionajul unei țări care află inclusiv momentul în care componente militare esențiale sunt transferate în depozite secrete să nu aibă habar de ce se întâmplă când se deplasează

atâtea trupe și echipament la granițele lor. Vă repet că cele mai bune trupe de atac din operațiunea Kursk au fost aduse hăt din Donbas.

Acum putem reface absolut la rece întreaga tevatură. Ce-am avut acolo? Ucrainenii au intrat aparent ca-n brânză, scopul lor fiind obținerea într-un atac flash a controlului centralei atomoelectrice din Kursk. Doar că, în ciuda „pustietății" pe care-o știau ucrainenii, a părut că le-a fost întinsă o invizibilă pânză de păianjen. Cu toate că inițial au ocupat un teritoriu generos în Kursk, cu toate că și-au făcut rapid căile de aprovizionare, înaintarea către centrala nucleară s-a dovedit imposibilă. De ce? Doar, conform observațiilor din sateliți, armata rusă fusese prinsă pe picior greșit. Ceva mai târziu au circulat istorisiri despre cum rezidenții din localitățile rusești din Kursk au organizat rezistențe până când a sosit armata.

Nu vi se pare cam cusută cu ață albă? Adică ce-ar trebui eu să înțeleg din tot firul pe care-l aflu? Că rusul doarme pe un pat de grenade cu kalașnikovul sub cap, iar unii dintre ei, ca să se simtă în siguranță, au în loc de noptiere muniție antitanc sau alte elmente avansate de artilerie. Și așa de repede s-au organizat rezidenții ăia încât au reușit să oprească trupele de elită ale Ucrainei. Hmm.

De fapt, ceea ce observăm în Kursk este un spectacol efectiv tragic. Armata Ucrainei a pierdut acolo peste 60 000 de oameni, în timp ce unele surse vorbesc chiar de peste 100 000! Calculați câți răniți și răniți grav rezultă dacă luăm în considerare doar numărul minim de victime! E ceva de coșmar. Primesc clipuri în care se văd cum bubuie spectaculos tancurile americane Abrams, alături de Challenger-urile englezești. Despre Leoparzii germani nici nu mai are sens să amintesc deoarece au ajuns subiect de bancuri inclusiv în Ucraina.

Dintr-un anume punct de vedere pot înțelege strategia rușilor. Știau că buzunarul din teritoriul lor folosește propagandei Kievului, astfel încât au jucat jocul de-a pânza de păianjen, obligând Kievul să alimenteze permanent baza din Kursk cu trupe și echipament. Sunt tone de clipuri care arată cât de sensibile sunt lăudatele tancuri vestice în fața dronelor FPV cu fir ale rușilor. Și nu doar împotriva tancurilor acționează noile drone, ci reușesc să intre inclusiv în tranșee, sau în zonele acoperite. Având o imagistică de excepție, transmit inclusiv groaza soldaților care sunt prinși și știu că acelea sunt ultimele lor clipe de viață.

În spatele jocului de-a șoarecele și pisica din Kursk, armatele Rusiei din Donbas înaintează fără probleme. Zilele trecute au reușit să dea o lovitură șocantă – dar previzibilă – celor de la BlackRock, prin eliberarea zonei care conține cele mai mari mine de litiu din Europa. Se știa că respectiva zonă intra în „zona de interes" a americanilor, Zelenskyi dând în mai multe rânduri asigurări că este apărată corespunzător și că rușii nu vor ajunge acolo. Se baza pe linia Pokrosk-Kurahove. Ideea e că rușii n-au mai pierdut timpul cu Ceasiv Iar care e extrem de bine poziționat și fortificat, concentrându-se direct pe Torețk(cucerit), Pokrovsk(aflat la periferii) și Kurakove(depășit). Căderea acestor zone nu prea mai lasă ucrainenilor mare lucru până la Nipru. Cel mai probabil, vor face o ultimă regrupare în Dnipro pe măsură ce fronturile din Est vor cădea rând pe rând. De fapt, pe linia frontului se dă o luptă pentru ultimul rând de piese de domino. Doar că rușii, în loc să tranșeze situația, preferă un joc de-a cuceritul lent pentru a epuiza la maxim armata Ucrainei.

La fel ca și în Kursk, victimele din tabăra ucraineană sunt atât de multe încât nu pot fi numărate. Nu există nicăieri ceva contorizat deoarece este greu de digerat chiar și pentru ruși. Cu toate acestea, masacrul continuă. Iar întrebarea mea este „DE CE?".

Putem merge pe judecata pe care-o fac, cel mai probabil, oficialii de la Moscova: este cel mai eficient mod de a curăța în ziua de azi viermele naționalist ucrainean. În vreme de pace nu poți condamna la moarte atâția oameni, astfel încât războiul le oferă rușilor cea mai facilă modalitate de a face curățenie. Însă, alături de

victime absolut nevinovate? Să ne înțelegem, în cazul în care România intră în război, oricare dintre noi se poate trezi cu o uniformă și cu un pușcoci în mână, intrând într-un alt scenariu. Dacă te nimerești în prima linie, ai pus-o! Nici naiba nu te mai salvează, indiferent de ceea ce crezi tu.

Mulți așteaptă cu nerăbdare înscăunarea lui Trump pentru a se opri războiul. E fals! Războiul nu se va opri deoarece Moscova a spus NIET propunerii lui Trump. Teoretic ar trebui ca Trump să facă mișcarea cu care spune el că amenință Moscova, anume să dea arme avansate Ucrainei. Doar că asemenea arme deja au fost eliberate către Ucraina. Singurele arme pe care le-ar putea elibera Trump ar fi cele cu rază lungă de acțiune, dar ar încălca mai multe acorduri cu Rusia și, mai mult, ar intra direct în război, ceea ce, cu siguranță că nu vrea. Astfel, întreg efortul rămâne pe UE și Marea Britanie, false puteri care gâfâie neputincioase.

În aceste condiții ne putem întreba limpede ce anume urmează? Ucraina e prăbușită inclusiv din punct de vedere bugetar; tăind accesul la gaze și-a mai tăiat o sursă de venit. Europenilor le rămâne în mână un cărbune pe care nu ei l-au încins, dar pe care trebuie cumva să-l stingă. Cum? Aproape imposibil.

Singura soluție, cu toate că voi fi înjurat de mulți, vine tot dinspre Ucraina și constă în capitularea necondiționată a țării. Dacă ai capitulat, cel puțin rușii nu te omoară și, mai mult, trebuie să găsească o soluție optimă. Desigur, ar fi un coșmar pentru Occident, doar că e singura modalitate prin care Ucraina poate ieși din mașina de tocat în care a fost împinsă. Însă, pentru un asemenea scenariu, întreaga conducere coruptă a Ucrainei ar trebui destituită. Dar cine s-o facă? Femeile rămase acasă, bătrânii care abia se mai mișcă sau copiii care nu mai au curaj să iasă din casă ca să nu fie luați la armată?

E o situație într-adevăr disperată. Și, pe zi ce trece, pericolul de a cuprinde și țările din jurul Ucrainei crește exponențial, mai ales în condițiile în care se caută proști de aruncat în vâltoare. Situația de la noi, cu anularea ilegală a alegerilor și prelungirea termenului dincolo chiar de limita bunului simț(termen care nu ar fi trebuit să depășească 90 de zile de la anulare!!!), ne face să ne întrebăm ce anume ni se pregătește. După cum bine constatați, pe frontul ucrainean e dezastru și, dincolo de arme și muniții e nevoie mai mult ca oricând de carne de tun.

P.S. Nu vă dau răgaz să vă gândiți la situație deoarece vreau să vă mai completez cunoștințele cu următoarele elemente:

Coreea de Nord a făcut exerciții cu noua sa rachetă hipersonică. Asta după ce și Iranul „descoperise" tehnologia hipersonică.

Iranul este parte a mecanismului de apărare al Comunității Statelor Independente care, iată, devine un soi de NATO al Estului.

Rebelii Houthi au „descoperit" și ei tehnologia hipersonică și deja se joacă destul de bine cu ele. Doar că mai e ceva suplimentar. „Vocile" șoptesc că, mai nou, rebelii dispun de o armă extrem de sofisticată de război electronic, iar „focurile prietenoase" prin care americanii își doboară propriile avioane au folst provocate … fix de aceste arme. O să fac însă apel la memoria voastră. Mai țineți minte când în 2014 un SU-24 a făcut muci sistemul electronic al USS Donald Coock, ambarcațiune care „avea de făcut ceva" în Marea Neagră? Soldații de pe vapor au fost atât de îngroziți încât au fost trimiși toți în permisie. Episodul s-a repetat cu aceeași navă americană în 2016, în Marea Baltică, atunci când într-o zi două avioane SU-24 au făcut mișto de americani, pentru ca a doua zi un elicopter KA-27 să facă manevre periculoase pe lângă ambarcațiune fără ca americanii să poată reacționa. De fapt, ceea ce au reușit rușii este manipularea și anihilarea sistemului Aegis. Acum, rebelii Houthi au niște jucărele care fac în așa fel încât sistemul Aegis să nu mai poată identifica un avion dacă

Despre autor

editor